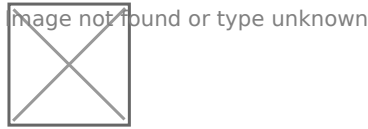

Πατριαρχική Απόδειξις: Το Πάσχα δεν είναι μια στιγμιαία απόδραση, είναι η βεβαιότητα της θείας παρουσίας

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

† Βαρθολομαίος

Ελέω Θεού Αρχιεπίσκοπος

Κωνσταντινουπόλεως – Νέας Ρώμης

και Οικουμενικός Πατριάρχης

παντί τω πληρώματι της εκκλησίας χάριν, ειρήνην και έλεος

παρά του ενδόξως Αναστάντος Χριστού

Αδελφοί και τέκνα εν Κυρίω αγαπητά,

Ολοκαρδίως σας απευθύνομεν από της έδρας του Οικουμενικού Πατριαρχείου τον χαρμόσουν χαιρετισμόν «Χριστός Ανέστη!». Η Ανάστασις του Χριστού είναι το κέντρον της Ορθοδόξου Πίστεώς μας. Χωρίς την Ανάστασιν η πίστις ημών είναι «κενή» (Α' Κορ. ιε', 14). Ο Θεός Λόγος με την Ανάστασιν Του αφθαρτοποίησε και εθέωσε τον τετραυματισμένον και αμαυρωμένον από την αμαρτίαν κατ' εικόνα Θεού πλασθέντα άνθρωπον, και έδωκεν εις αυτόν και πάλιν την δυνατότητα του καθ' ομοίωσιν, του οποίου απεστερήθη διά της παρακοής.

Τι σημαίνει, όμως, η εορτή του Πάσχα, η νίκη της ζωής κατά του θανάτου, μέσα εις ένα κόσμο βίας και πολέμων, εν ονόματι μάλιστα της θρησκείας και του Θεού;

Πολλοί σοφοί προσεπάθησαν να εξεύρουν λύσιν εις το πρόβλημα του θανάτου και να το υπερβούν διά διαφόρων θεωριών. Ημείς οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί εορτάζομεν την ανάστασιν του Χριστού εκ των νεκρών και κηρύσσομεν ευθαρσώς την κατάργησιν του θανάτου. Γνωρίζομεν ότι χορηγός της ζωής είναι ο Λόγος του Θεού, εν τω Οποίω «ζωή ην» (Ιωάν. α', 4). Έχομεν την χαροποιόν εμπειρίαν της Εκκλησίας, ότι ενίκηθη ο θάνατος διά της Αναστάσεως του Χριστού. «Χαράς τα πάντα πεπλήρωται, της αναστάσεως την πείραν είληφότα». Αυτή η πίστις καταυγάζει όλας τας εκφάνσεις της εκκλησιαστικής ζωής, συμπυκνούνται δε εν τη Θεία Ευχαριστία. Το γεγονός ότι εις τον χριστιανικόν κόσμον κυρίως η Ορθόδοξος Έκκλησία διέσωσε την Θείαν Ευχαριστίαν ως κέντρον της ζωής και της πνευματικότητός της είναι αρρήκτως συνδεδεμένον με το ότι η Ανάστασις είναι ο πυρήν της πίστεως, της λατρείας και του εκκλησιαστικού ήθους. Διά τον λόγον τούτον η ευχαριστιακή λειτουργία είναι πάντοτε πανηγυρική και χαρμόσυνος και συνδέεται πρωτίστως με την Κυριακήν, την ημέραν της Αναστάσεως του Κυρίου.

Η πλέον συγκλονιστική έκφρασις και ερμηνεία της Αναστάσεως και της καινοποιητικής δυνάμεώς της είναι η εικών της καθόδου του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εις τον Άδην όπως την θαυμάζομεν εις την ενταύθα Μονήν της Χώρας. Ο Κύριος της δόξης κατελθών μέχρις Άδου ταμείων και συντρίψας τας Πύλας αυτού, αναδύεται νικηφόρος συνανιστών εαυτώ τον Αδάμ και την Εύαν, ολόκληρον δηλαδή το ανθρώπινον γένος απ' αρχής και μέχρι των Εσχάτων. «Νυν πάντα

πεπλήρωται φωτός, ουρανός τε και γη και τα καταχθόνια». Η κτίσις διαβαίνει από το ζοφερόν βασίλειον του θανάτου εις το ανέσπερον φως της Βασιλείας του Θεού. Ο πιστός, Αναστάσεως κοινωνός, καλείται να κηρύξη το Ευαγγέλιον της εν Χριστώ ελευθερίας «έως εσχάτου της γης» (Πραξ. α', 8).

Η Μήτηρ Εκκλησία, βιούσα το μυστήριο του σταυρού και της αναστάσεως συγχρόνως, μας καλεί σήμερον να «προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι» καινά «συν εορτάσω μεν Πάσχα Θεού το σωτήριο».

Διότι, διά της Αναστάσεως του Σωτήρος εγίναμεν ένας λαός η ανθρωπότης· ηνώθημεν εις εν σώμα. Με τον Σταυρόν και την Ανάστασίν Του ο Χριστός εθανάτωσεν οριστικώς την υπάρχουσαν έχθραν. Τοιουτοτρόπως, η Ορθόδοξος Εκκλησία μας, η Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία, είναι η Εκκλησία της συμφιλίωσεως των πάντων, η Εκκλησία της αγάπης προς πάντας, φίλους και εχθρούς. Όλοι συμφιλιωμένοι, πλήρεις νέας ζωής, ζωής αληθινής, γινόμεθα συμπολίται των άγιων και οικείοι του Θεού (πρβλ. Εφ. β', 15-20).

Ατυχώς, σήμερον η τρομοκρατία, οι πόλεμοι και γενικώτερον η αφαίρεσις της ζωής ανθρώπων συνεχίζονται. Ο θρήνος και η αγωνία των θυμάτων, διαδιδόμενοι μάλιστα ταχύτατα διά των συγχρόνων τεχνολογικών μέσων, διασχίζουν την ατμόσφαιραν και σπαράσσουν την καρδίαν μας. Διά τούτο οι ηγέται της ανθρωπότητος, πολιτικοί και πνευματικοί και εκκλησιαστικοί, έχομεν καθήκον και χρέος αγάπης να ενεργώμεν παν ό,τι ενδείκνυται διά την αποφυγήν αυτών των εκρύθμων καταστάσεων.

Εν μέσω αυτού του σημερινού «κόσμου του παραλόγου», ημείς οι Ορθόδοξοι χριστιανοί καλούμεθα να δώσωμεν την καλήν μαρτυρίαν της αγάπης και της προσφοράς προς τον συνάνθρωπον, αγάπης και μόνον.

Το Πάσχα δεν είναι διά τους Ορθοδόξους πιστούς μία στιγμιαία απόδρασις από την στυγνήν πραγματικότητα του κακού εν τω κόσμω, είναι η ακλόνητος βεβαιότης ότι ο θανάτω θάνατον πατήσας και αναστάς εκ νεκρών Χριστός είναι μεθ' ήμών «πάσας τας ημέρας έως της συντέλειαις του αιώνος» (Ματ. κη', 20).

Αυτό, τέκνα και αδελφοί, είναι και εφέτος το αναστάσιμον μήνυμα του Αγιωτάτου Αποστολικού και Πατριαρχικού Οικουμενικού Θρόνου, του Ιερού της Όρθοδοξίας Κέντρου, προς όλους τους συνανθρώπους μας: ότι ανέστη Χριστός και κατήργηται το κράτος του θανάτου· το κράτος της εξουσίας του ισχυρού επί του αδυνάτου· και ότι μόνον «ζωή πολιτεύεται» και αγάπης θαλπωρή και ελέους άβυσσος και Χάριτος ακενώτου του Αναστάντος Χριστού, η οποία καλύπτει πάσαν την οικουμένην, απ' άκρου εις άκρον· αρκεί οι άνθρωποι να κατανοήσωμεν ότι ο

Ἰησοῦς Χριστός εἶναι το φως το ἀληθινόν και ὅτι εν αὐτῷ ζωὴ ἦν, και ἡ ζωὴ ἦν το φως των ἀνθρώπων (πρβλ. Ἰωάν, α, 3-4). Αὐτό εἶναι το μήνυμα ἡμῶν προς πάντας τους πολιτικούς και πνευματικούς ἡγέτας του κόσμου τούτου.

Δεύτε, λοιπόν, λάβετε, φως εκ του ἀνέσπερου φωτός του Φαναριού, το οποίον, ως φως Χριστού, ως φως ἀγάπης, φαίνει πάσι· και εν Αὐτῷ «σκοτία οὐκ ἔστιν ουδεμία» (πρβλ. Α' Ἰωάν. α, 5). Ἀς ἐνωτισθῶμεν, ἀδελφοί και τέκνα, το Ευαγγέλιον τούτο της χαράς και της ἀγάπης και ἀς ἀπαλύνωμεν οἱ Ορθόδοξοι τον πόνον της συγχρόνου ἀνθρωπότητος, με την ἰδικήν μας ἀγάπην και θυσίαν.

Δόξα τῷ χορηγῷ της ζωῆς, τῷ δείξαντι το φως και την ἀγάπην και την εἰρήνην εἰς τον κόσμον και εἰς ἕνα ἕκαστον των ἀνθρώπων προσωπικῶς, δόξα τῷ Βασιλεῖ της δόξης Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ Νικητῇ του θανάτου και ἀρχηγῷ της ζωῆς.

Φανάριον, Ἅγιον Πάσχα, ,βις´

τ Ο Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος προς Χριστόν Ἀναστάντα

ευχέτης πάντων υμῶν.

Ἀναγνωσθήτω ἐπ' ἐκκλησίας κατὰ την Θεῖαν Λειτουργίαν της εορτῆς του Ἀγίου Πάσχα, μετὰ το ἱερόν Ευαγγέλιον.